

ŠAROVEC

Čtvrtletník obce Šarovec 3/2015

SLAVNOSTI VÍNA 2015 FOTO MF

Vážení čtenáři, dostává se Vám do rukou třetí číslo našeho obecního čtvrtletníku. Období léta a prázdnin se přehouplo jako voda (i když této vzácné tekutiny bylo tak málo, že ani pamětníci nepamatují) a opět jsme si uvědomili, jak ten život rychle letí. Před rokem jsme v tomto období, kdy čtete zpravodaj, měli úplně jiné starosti. Měli jsme co dělat s odstraňováním nejakutnějších škod po dvou povodních, které se určitě i s přispěním všech spoluobčanů dobré vůle podařilo nejen materiálně, ale i duševně alespoň částečně odstranit a měli jsme před sebou volby do obecního zastupitelstva. Obě dle názoru většiny obyvatel dopadlo dobře a dnes po roce začínáme odstraňovat následky i fyzicky díky schválené dotaci od Ministerstva pro místní rozvoj. Byla dokončena oprava sportovní a kulturní plochy a pracuje se na opravě mostu a kanalizační výustě. Do konce roku bychom chtěli rozhodnout, co budeme opravovat v roce příštím a jaké projekty budeme připravovat. V tomto letním období proběhlo opět několik pěkných akcí a opět se ukázalo, že obec kulturně žije a dýchá. Chci všem poděkovat za aktivní přístup ke všem akcím. Musím zmínit šarovské sdružení žen pro mužský blahobyť, jehož členky se opět ukázaly nejen v našem regionu, ale i „šarovskou chasu“, hasiče a Sokoly. Do finíše také kráčí, byť s problémy, schválení Územního plánu obce. Příjemné prožití doby podzimní Vám všem přeje

František Langr

Slavnosti vína po šarovsky

Závěr slavností strávili nekeří z nás na prvoligovém fotbalovém utkání, lebo krojovaní měli vstup na zápas zadarmo. **9**

text Petr Bernatík / foto Martin Fusek

Putování na hrad Šarov ...

Rekordní návštěvnost téměř čtyř set lidí dosáhli pořadatelé Putování na hrad Šarov i přes provizorní termín, ... **13**

text (re) / foto Martin Fusek

Novinky od pingpongových stolů

Druhý zářijový víkend vyvrcholila v Hluku tvrdá letní příprava šarovských stolních tenistů. **17**

text Karel Bojko / foto Martin Fusek

RUBRIKY

Obecní zastupitelstvo informuje

5. zasedání OZ **4 - 6**

Příroda kolem nás

Přírodní jevy a časové úseky **21**

Oficiální čtvrtletník Obce Šarovy

Zpravodaj vydává Obecní úřad v Šarovech

Jana Fuksová, ŠÉLFREDAKTOR

Petr Bernatík, REDAKTOR

Aleš Fuksa, REDAKTOR

Martin Fusek, Lubomír Jarcovják GRAFIK

E-mail: sarovec@sarovy.cz

Website: www.sarovy.cz

Uzávěrka tohoto čísla: 4. 10. 2015

Copyright: © Obec Šarovy

Náklad: 100 výtisků, cena 20 Kč

e. č. MK ČR E 15185

OBECNÍ ZASTUPITELSTVO INFORMUJE

5. zasedání OZ, 29. 7. 2015

Je přítomno 7 členů zastupitelstva, zasedání je usnášení schopné v souladu s ust. § 92 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Jednání řídí starosta František Langr.

Body programu:

Přidělení zakázky

OZ schvaluje výsledek rozhodnutí o přidělení zakázky na stavební práce na akci Obnova infrastruktury v obci Šarovy po povodni v červenci 2014 společností Zlínské stavby, a.s. na základě výběrového řízení veřejné zakázky malého rozsahu, které proběhlo dne 23. 7. 2015. Pověřuje starostu obce k uzavření smlouvy o dílo s vítězným uchazečem.

Jednání Regionu Za Moravú

OZ schvaluje starostu obce Františka Langra, jako zástupce obce na jednáních Regionu Za Moravú na další období do roku 2018.

Námitka proti zápisu

OZ schvaluje námitku proti zápisu z veřejného zasedání ZO 04/2015, bod č.3 a bod č.5, ze dne 4. 6. 2015, podanou paní Renatou Ambrúзовou dne 29. 7. 2015 a schvaluje opravu výše uvedeného zápisu do souladu se skutečností.

Hospodaření obce

OZ bere na vědomí hospodaření obce ke dni 30. 6. 2015.

Připomínky

OZ bere na vědomí informace starosty a připomínky občanů.

HISTORICKÁ STŘÍKAČKA V AKCI

Za krásného letního počasí se v Kvítkovicích konal již druhý ročník ojedinělé soutěže historických ručních takzvaných vahadlových stříkaček. 18. července se na kvítkovickou návěs sjelo pět hasičských sborů z celého Zlínského kraje s funkční historickou technikou a s chutí si zasoutěžit. Nechyběli ani šarovští hasiči, kteří si chtěli po loňském neúspěchu (spousta školáckých chyb, které je stály dobré umístění) napravit „jméno“. Soutěžilo se celkem

ve třech disciplínách - přesnost stříkání, plnění nádoby a dostřik na vzdálenost.

Po napínavém průběhu se na prvním místě umístil sbor z Újezdu u Valašských Klobouk, druzí byli hasiči z Police a třetí místo vybojovali borci ze Šarov. Jak šarovští soutěžící, tak i fandové, kteří dojeli Šarovy podpořit, se shodli, že jsou s umístěním spokojeni a vyjádřili odhodlání příští rok jej ještě vylepšit.

David Fejt

ZÁSAH SDH ŠAROVY V BŘEZNICI

Dne 24. července 2015 byla vyslána jednotka SDH Šarovy k požáru slámy na poli nad obcí Březnice. Příčinou požáru bylo vznícení slámy od kombajnu provádějícího sklizeň obilovin.

Vlivem vysoké teploty, dlouhotrvajícího sucha a silného větru došlo k rychlému rozšíření požáru tak, že celková zasažená plocha činila cca 3 hektary. Na místě zasahovalo dvanáct hasičských sborů, profesionálních i dobrovolných. Díky včasnému nasazení dostatečného množství zásahových vozidel nedošlo k rozšíření

požáru na blízký lesní porost a během následujících hodin byl celý požár zlikvidován.

Přestože byl běžný pracovní den, vyjela jednotka SDH Šarovy v dostatečném počtu členů, čímž nejenže přispěla k úspěšné likvidaci požáru, ale rovněž dokázala schopnost bleskově reagovat na hrozící nebezpečí. I díky přispění členů SDH se tak o Šarovech opět mluvilo v pozitivních souvislostech. Všem členům jednotky tak tímto patří velké díky.

Jan Soukup

ŠAROVŠTÍ NOHEJBALISTÉ DOMINOVALI

Nebývalého úspěchu dosáhli v létě na vyhledávaném nohejbalovém turnaji v Březnici u Zlína šarovští nohejbalisté. Z deseti týmů skončily týmy Šarovy A a Šarovy B na prvním a druhém místě. Za Šarovy A hráli Tomáš Kadlčík, David Fejt a Petr Mach, za „Béčko“ Aleš Fuksa, Radek Soukup a Ondřej Růžička.

Oba šarovské týmy uspěly v konkurenci

nejen domácích borců, ale i přespolních. Turnaje se totiž účastnily i týmy z Velkého Ořechova, Otrokovic, ale i ze vzdálenějšího Valašska. I přes umístění na nejvyšších příčkách se šarovští hráči podle organizátorů nemusejí obávat, že by před příštím ročníkem nedostali pozvánku k turnaji.

Aleš Fuksa

HASIČSKÁ MLÁDEŽ NEZAHÁLÍ

Konec srpna byl pro mladé hasiče a hasičky okamžikem, kdy se po horkém létě opět sešli, aby si potrénovali před nadcházejícími podzimními hasičskými soutěžemi. Ta první se uskutečnila 4. září v Záhorovicích. Podmínky byly tentokrát pro naše mladé závodníky náročné, protože samotná soutěž probíhala až po setmění a za celkem nedostatečného osvětlení. Našemu družstvu se tentokrát nedařilo „sestříknout“ terče a nakonec tak obsadilo 11. místo.

Druhá soutěž proběhla 11. září na Salaši.

Jednalo se o okrskovou soutěž. Žáci běželi nejprve Závod hasičské všestrannosti neboli braňák a poté předvedli také požární útok. Protože naše děti cvičí společně s dětmi z Bohuslavic a Salaše, byly rozděleny podle věku. Starší žáci předvedli pěkný útok za 21 sekund. Mladší žáci to zvládli za 28 sekund a družstvu předškoláků a nových, začínajících dětí se podařilo dokončit útok za 40 sekund. Odměnou pro všechna družstva byly poháry plné bonbonů a táborák i s opékáním špekáčků.

Jaroslav Křen

VÝLET ZA BYLINKAMI A POZNÁNÍM

Dědina, příroda, bylinky, čarodějnice, poznání, nostalgie, současnost. To nejsou jen prázdná slova, ale náš život společně prožívaný v Šarovech.

Slet čarodějnic, který se již dostal do povědomí Šarovjanů, byl impulzem k našemu setkání.

Setkání šarovských žen, bývalých členek výborů ČSŽ a ČČK, které se do roku 1992 velkým dílem podílely na společenském životě v obci. Současná mladá generace o tom už ví jen pramálo. Pořádaly jsme řadu akcí, ale o tom až někdy jindy. Uteklo už hodně vody, posunuly jsme se

v životě dál, můžu s klidem v duši říct do jeho poslední třetiny, do kategorie seniorů. A je na nás, jak si život budeme umět zpříjemnit, užít, a přitom nezapomínat na ostatní. Jak naplníme své sny, na které při péči o rodinu a zaměstnání nezbýval čas.

Od některých jsem při potkávání slyšela: „Škoda, že se nescházíme“ nebo „Čekám, kdy nás svoláš.“ A to byl impuls k první společné schůzce. A kdy jindy, než v onen významný den, 30. dubna 2015 při sletu čarodějnic.

Tak se setkání také uskutečnilo. Společně jsme vzpomínaly, a věřte, bylo na co. S úctou vzpomínám na paní Marii Kalusovou, pod jejímž vedením se při základní škole v Šarovech začalo se sběrem bylinek. Vyučování zaniklo, ale bylinky se sbíraly dál. Šarovské ženy se řadu let věnovaly této činnosti. Byl to jeden z hlavních příjmů pro financování našich spolkových aktivit. Sběr léčivek a jejich využití je i dnes aktuální téma. A je to i téma k podnikání, jak je možné se přesvědčit v Čejkovicích na bylinkových slavnostech firmy SONNENTOR. Dohodly jsme se, že v neděli 6. září společně podnikneme zájezd na 6. Čejkovické bylinkové slavnosti. A tak se stalo. Vše klaplo dle plánu.

V 8 hodin byl odjezd od Šarovské hospůdky, v Březolupech jsme doplnili poslední volná místa a v počtu 47 osob jsme projížděli našim Slováckem směrem na Hodonín. První plánovaná zastávka byla ve Strážnici ve Skanzenu jihovýchodní Moravy, kde na nás čekala průvodkyně. Provedla nás celým areálem. Ti, co tam byli poprvé, byli

překvapeni rozsáhlým areálem objektů z našeho blízkého okolí, z luhačovického Zálesí (z Doubrav, Velkého Ořechova, z Provodova a Hřivínova Újezdu). Další zastoupené oblasti jsou Horňácko, vinohradnické stavby a vodní technické stavby. Areál je v krásném prostředí, ukazuje, jak se bydlelo a žilo za starých časů a uchovává obraz architektury a života našich předků dalším generacím.

Před 12. hodinou jsme dorazili do Čejkovic. Celá obec měla pro své návštěvníky otevřené dveře. Templářské sklepy, památný dům, ve kterém žil T. G. Masaryk, kostel sv. Kunhuty, kde byla výstava o sv. Hildegardě s možností navštívit kostelní věž a samozřejmě celý areál firmy Sonnentor, kde se konaly slavnosti bylin, čajů a koření spojené s bohatým celodenním doprovodným programem pro děti i dospělé. Vyhrávala cimbálůvka, hrálo se loutkové divadlo, konaly se přednášky, exkurze do výroby firmy, degustace, probíhal jarmark.

Dobrá nálada, příjemné prostředí, milí lidé, báječné bioprodukty s všudy přítomnou vůní bylinek a koření, to jsou naše zážitky z výletu. Bohatý program končila tombola. My jsme letos štěstí neměli, snad příště. Bohatí o příjemné zážitky jsme se ale sešli v autobuse a odjeli k domovu. Večer kolem 19. hodiny jsme se dle plánu vrátili do Šarov.

Zajímavostí je, že zakladatel firmy Sonnentor v Čejkovicích má také své koření v Šarovech.

Doufám, že tato akce se stala tím správným odstartováním činnosti Klubu SEN, šarovských seniorů.

Božena Knotová

PUTOVNÍ POHÁR DOPUTOVAL

Když byla v roce 2003 založena Zlínská liga požárního sportu, trofejí, kterou mohly hasičské sbory získat, byl Putovní pohár. Současné vedení ligy rozhodlo, že Putovní pohár pro muže je již nevyhovující a zakoupí krásný nový, větších rozměrů. Vyvstala však otázka, co udělat se starým Putovním pohárem? A nabízela se také logická odpověď. Předějme Putovní pohár tomu družstvu, které ho nejvícekrát vyhrálo.

Tak se také stalo. Celkově čtyřikrát Zlínskou

ligu požárního sportu vyhrálo a Putovní pohár získalo soutěžní družstvo SDH Šarovy, což se zatím ještě nikomu nepovedlo. Proto bylo toto ocenění předáno sboru dobrovolných hasičů Šarovy. Slavnostní předání se uskutečnilo 12. září na závěrečném ceremoniálu Zlínské ligy požárního sportu v Hřivínově Újezdě a šarovští hasiči si zase po letech vychutnali pocity vítězství a slávy. Nutno konstatovat, že pohár je ve správných rukou.

David Fejt

KŘÍŽOVÁ CESTA KRAJINOU ŠAROV

Římskokatolická farnost Březolupy uskutečnila v neděli 13. září již po šesté Křížovou cestu krajinou obce Šarovy. Krásné počasí babího léta a tíše se přibližujícího podzimu přímo vybízelo k procházce přírodou, i když zrovna v regionu probíhaly Slavnosti vína. Přesto se sešlo asi 20 účastníků včetně dětí. Nebyli to jen občané Šarov, ale přijeli i farníci z Březolup a Svárova.

Vycházelo se od přemístěného a nově posvěceného kříže v dolním konci obce, kde všechny přivítal a úvodní modlitbou povzbudil náš pan farář Josef Říha. Pak jsme se po ní cestou Drahowice ubírali k jednotlivým zastavením. Do modlitby k jednotlivým zastavením se dobrovolně zapojili všichni a tak jsme v tichosti s myšlenkou, co dnešnímu světu dáváme, co od něho očekáváme, jak jsme ochotni se obětovat

pro druhé, jak dokážeme překonávat nesnáze, pády, nezdary v plánech, které vždy vidíme podle sebe, ale nejsme ochotni se smířit s Boží vůlí, doputovali k poslednímu zastavení.

Vrcholným bodem byl překrásný výhled do krajiny, umocněný závěrečnou modlitbou P. Josefa Říhy s pozhnáním k návratu do našich domovů k našim blízkým. Ale tímto momentem setkání nekončilo, neboť odměnou pro všechny bylo připravené občerstvení ve stylu „stolečku prostří se“. Tak jsme všichni mohli ochutnat koláče, ořechové rohlíčky, kávu i něco ostřejšího, za což všem, kteří se na této akci podíleli, moc a moc děkuji.

Co si přát do dnů příštích? Ať tyto kříže nezarostou trním a hloží, neboť i o toto se postarala lidská ruka.

Dagmar Šišáková

SLAVNOSTI VÍNA PO ŠAROVSKY

Slavnosti vína v Hradišti už sú za tých pár roků svojého trvání pojmem, kerý hýbe nejedným obyvatelem Šarov. Nekeří totiž, enom co před nima vyslovíte „Slavnosti“, cítíja takové to lehké šimrání v podbřušku, po zádech im běhá jinovatka a přemýšlajú, lesti si na hlavu dajú baranicu lebo radši klobúk. To mně připomíná, že mně šarovský přeceda kulturní komise ani po měsíci od Slavností poščaný klobúk nevrátil.

A byl to právě kulturní přeceda, kerý byl letos motorem šarovské účasti na slavnostách, motorem spolehlivým jak Kozlíkův Ford, a kerý šarovskou účast v Hradišti koordinoval, lebo koordinování ostatních mu ide lepší jak koordinování

sebe. Už před prázdninama chodíl, lesti už bysme neměli začat zkúšat a co všeccko bysme měli nachystat, připravit, apod. Druhým takovým hybatelem byl V.K. Ten už od Velikonoc sháňal noty na tu písničku, pak zas na inší, v červnu vymýšľal seznam, co bysme sa ešte měli naučit a lesti už bysme aj neměli začat, lebo čas utěká jak Limberský s dvůma promilama v krvi, tož neni na co čekat. Sám už dva měsíce před slavnostama fúkáł do klarinětu přes deň a pak aj v noci, že nekeří susedi sa rozhodli svoje nemovitosti radši prodat. Do včílšku visíja na plotoch inzeráty realitek „Prodám dům v klidné lokalitě“. Ja, kdyby kupci věděli... A tetina K. si vypsala žádanku

do domova v Lukově lebo aj s niekoľkimi spolubydlíciami na pokojú bude mať viac klidu jak s V.K. a jeho klarinetom pod jednú strechú.

Mäsić pred slavnosťami sa zešli všeci ti, keří chtěli reprezentovat Šarovy v krojovaném průvodě. Nejprv si vzal slovo kulturní přeceda. Přivítal přítomné, porozdával úkoly (naučte sa zpívat, vy sa to naučte hrát, stánek zařídím). Potem už sa začaly zkúšať zpěvy šarovské. Základ sme měli z loňského roku, a tož sa bylo od čeho odrazit.

První, co sme ale moseli vyladit, byli muzikanti. Povím vám, že po první zkúšce to vypadalo, že letošní šarovská účast bude nehudební. Harmonika s klarinetem vrzali jak dveřa od Jančovej stáje u kluzišťa a když už sa náhodou sladili, tož zas neladily zpěvy. Po hodině

zkúšání dorazil na pomoc D. F. s ozembúchem. Po pěti minutách sme zjistili, že D. F. už měl v tu dobu jedno podobné náročné zkúšání za sebou, a tož o nějaké pomoci nemohlo byt ani řeči.

Po půlhodině, co sa D.F. marně snažil chytit rytmus, chytl sa za hlavu a zařvával jak železný Zekon, protože na ozembúchu ohl činel. Tím byla jeho účast na první zkúšce u konca. Klarinet s harmonikou už to po zbytek zkúšky taky nevyladili a tož zostala v luftě pachuť, jak po výsledkoch zlínských Ševců ze začátku sezóny. Všeci sme od toho čakali víc.

Na druhé zkúšce sa objavil D.F. bez ozembucha, ale ve stejném stavu, jak na první zkúšce (prý rodinná událost). Cosyk sa nám snažil vysvětlit, ale protože zbytek osazenstva byl vyladěný na jinou notu, tož sa nikdo nedozvěděl, co měl D. F. na srcu

a na jazyku. Harmonika s klarinetem už si konečně začínali rozumět a aj ty zpěvy už konečně začínaly mět úroveň jak konkurzy v Superstáru.

Kdo by ale čekal, že sme sa na zkúškách opijali až do rána, tož ten by sa splétl. Všeci sme otcové od rodin (až na výjimku) a tož máme rozum a to víno sme pili enom preto, aby nám to dobre ladilo v krku.

Týdeň pred slavnosťami už zbývalo enom nachystat nejakú šarovskú prezentáciu, nalepiť fotky, články, a tak. To si vzala na starosť Z. B., lebo matky na materské dovolené nevíja, čo s voľným časom, tož aby ho smysluplne využila, nachystala nástenky - ďakujeme. Fotky dodal miestostarosta v rekordne krátkom čase a to hlavne díky každodennému pripomínaniu ze strany Z. B. Ďakujeme dvakrát. Za prípravu tabulí ďakujeme Jeníkovi Soukupovému, kerý je vyrobil ve svojem voľnom čase medzi prebalovaním a kúpáním.

Aj kulturní preceda nachystal článok. No článok, spíš to bylo tak jak od tých Charistů - Několik vět - v našem případě je přesnější „několik slov“. Prý na něco většího není času. Naštěstí si s tým redaktorí Šarovca trošku pohráli a tož nakonec sa z tých dvúch řádků vyklubál docela pěkný příspěvek.

Abysme v průvodě měli co nabídnout aj našim příznivcom, napekla nám teta Šohajková pár pagáčků - taky děkujeme. Víno zajistil starosta, díky a vozík namašlili D. a D. Soukupovi. Novinků, kerů sme sa letos chtěli prezentovat, byl kromě nástenek o dědině a o životě v ní, vlastní stan s lavičkama a stolama, kde sme sa po průvodě mohli schovat, posedět, pozvat na víno a burčák (kerý

nám přivezli Jenda Soukupů a Tomáš Kadlčíků z Čejčů) naše známé a přátele a celkově pobesedovat. Technická četa, kerá nám totok zázemí nachystala, sa skládala z Peti Kadlčíkového, Roberta Gajdůška a Ladi Batůškového. Těmto třem velela Jana Gottfriedová, lebo bez ženské ruky a rozuma by to posezení nemělo požadovanou úroveň.

V sobotu nás přivítalo nádherné slunečné počasí, nikde ani mrak, a tož bylo jasné, že popíjání v průvodě může byt zradné. Naštěstí už nejsme žádní začátečníci a žádný z nás sa nenechal vínem překvapit. Co nás ale překvapilo, byli žoldáci ze Svárova. Abych to vysvětlil. V průvodě nás zařadili mezi Březolupy a Svárov (to je ten obydlený kopec mezi Zlámancem a Častkovem). V průvodě šlo asi 15 Svárovjáků a 20 najatých muzikantů z jakési dechové muziky. Přehlučat jedním ozembuchem, jednu miniharmoniků a jedním klarinetem patnáct žestů s dvěma bubnami není nic jednoduchého. Nám sa to dařilo hlavne tehdy, když měli žoldníci ze Svárova přestávku. No, se vsů skromností možu říct, že sme sa neztratili, čut nás bylo na všechny strany a před kinem sme přihlížejícím aj zatancovali a to aj přesto, že sme tanec netrénovali.

Závěr slavností strávili nekerí z nás na prvoligovém fotbalovém utkání, lebo krojování měli vstup na zápas zadarmo. A když je nekde něco zadarmo, tož toho sa možu využít. Tady možu říct, že všecku smetanu slízl kulturní preceda, lebo v Hradištu bylo cca 4 tisíce krojovaných, ale precedu jediného natočila Česká televiza a prezentovala ho ve večerním Sportu jako reprezentativní vzorek krojovaného fanůška

v Hradišti na fotbale. Když sem viděl toho ogajdaného (s mojí klobúkem), nevím, lesti zrovna toto byl ten správný reprezentativní krojovaný vzorek.

Ale co už. Slavnosti sú za nama a myslím, že sa nám povedly. Prezentování dědiny sme zase o nieco pozvedli a už včil

sa nekeří zodpovědní škrábů za uchem, čím by to šarovské vínoslavení příští rok vylepšili. A protože mají velkú hlavu, máme sa určitě na co těšit. A třeba poprvé uvidíme starostu v kroju, kdo ví. Tož tak!

text Petr Bernatík / foto MF

DĚTSKÉ ODPOLEDNE

V sobotu 19. září se uskutečnilo tradiční Zábavné odpoledne pro děti, kterým se školou povinní vždy loučili s prázdninami. Hospodská Jana Čechová z hospůdky Šarovy zajistila balónkového klauna, skákací hrad, RC modely, kreslení

na obličej i představení lukostřelby. Odpoledne přilákalo desítky dětí, rodičů i prarodičů nejen z naší obce, ale i okolních vesnic. Kdo vydržel až do nočních hodin, mohl si užít ohňovou show.

(red)

VÍTÁNÍ DVOU MALÝCH OBČÁNKŮ

Již třetím rokem jsme v naší obci přivítali nové občánky. Dne 28. září jsme se sešli za tímto účelem v sále hospůdky. Pro zahájení a přivítání miminek, jejich rodičů, prarodičů a ostatních rodinných příslušníků se o krásný kulturní zážitek postarala vycitěným a dojemným přednesem paní Šárka Machová a děvčata Michalka Kovačiková s houslemi a Rozárka Fuksová s kytarou.

Následovalo představení těch nejdůležitějších nových občánků. V tomto roce máme opět dva přírůstky do obce. 19. května se narodila rodičům Zuzaně a Petrovi Bernatíkovým holčička, která dostala jméno Klára. Jen o měsíc a čtyři dny později 23. června se narodil rodičům Veronice

a Honzovi Soukupovým chlapeček, kterého pojmenovali Šimon.

Po představení miminek se ujal slova starosta obce František Langr, který přivítal děti v naší obci, popřál jim krásné a bezstarostné dětství, rodičům ať přináší jen samé radosti. Vyjádřil přesvědčení, že z nich vyrostou čestní občané naší obce, protože jejich rodiče jsou toho dobrou zárukou. Maminky pak dostaly od starosty kytičku a miminka obálku s peněžitým dárkem a pamětní listy. Setkání bylo ukončeno připitkem. „Nejkrásnější ze všech dárků, vkládá život do kočárků. A i když někdy zlobí maličko, nezapomeňte, že je to naše štěstíčko.“

text Jarmila Ulčíková/ foto RŠ

PUTOVÁNÍ NA HRAD ŠAROV S REKORDNÍ NÁVŠTĚVOU

Nejvyšší návštěvnost v historii tradiční akce pořádané uprostřed lesů mezi Šarovami, Březolupy, Svárovem a Zlámancem zaznamenali organizátoři již šestého ročníku oblíbeného Putování na hrad Šarov. Rekordní návštěvnost téměř čtyř set lidí dosáhli pořadatelé Putování na hrad Šarov i přes provizorní termín, který museli oproti původnímu plánu kvůli nepříznivému počasí posunout na první říjnovou neděli. Ani změněný termín ale viditelně nevadil.

Poblíž rozvalin a pozůstatků hradu absolvovala téměř stovka malých návštěvníků několik soutěží, které si pro ně připravilo Šarovské sdružení žen za blahobyt mužů spolu se Šarovským hejtmanstvím a místními hasiči.

Kromě dětí vyšlo v neděli k rozvalinám

středověkého hradu téměř tři sta dospělých. Svlažit své hrdlo mohli nejen pivem či rozlévanou limonádou, ale i slivovicí, kterou si k hradu mnozí přinesli. Šarovské ženy navíc připravily občerstvení v podobě chlebů se sádlem a cibulí i lineckých koláčků pracně upravených do podoby Smajlíků.

Děti čekalo sedm pohádkových zastavení, na kterých plnily úkoly. Šarovské ženy si ve zlínském divadle půjčily kostýmy a na jedno odpoledne se proměnily v lesní víly, vodníky, bílou paní, ježibabu a další pohádkové bytosti. Nechyběl ani lesní muž a medvěd. Dospělí návštěvníci obdivovali krásné, ručně vyráběné kulisy perníkové chaloupky nebo jezírko s rybičkami u vodníků. Děti si s potěšením vystály i dlouhé řady,

jen aby za splnění úkolu dostaly nutné razítko a malou odměnu. Velký dárek v podobě trička nebo tašky s vytištěnou podobou šarovského hradu na ně čekal po splnění všech disciplín.

Vrcholem letošního Putování na hrad Šarov nebylo, jak tomu bývalo doposud,

řinčení dobových zbraní historických šermířů, ale tentokrát vystoupení plivače ohňů Aleše Fuksy alias Fukina. Během svého programu vzbudil údiv nejen u dětí, ale i u dospělých, kteří si nenechali několikametrové šlehání plamenů ujít.

(red) / foto MF

ŠAROVSKÉ SDRUŽENÍ ŽEN PRO MUŽSKÝ BLAHOBYT

Jak to všechno začalo? Už tři roky jsem přemýšlela o tom, že se zúčastním každoročního reje čarodějnic v naší obci, ale vždycky z toho nějak sešlo. Letos to bylo konečně jinak, a když jsem zjistila, že jednoho pěkného dne je v 18 hodin sraz na horním konci, byla jsem tam už v půl! Vyfasovala jsem reflexní vestu, Jitku Leicmanovou jsme daly do vozíku, protože ji bolelo koleno a za velikého hluku a smíchu jsme v počtu pěti dorazily na vyletiště.

Pak nás inspiroval svátek matek a to hlavně úžasná parta kluků se svým každoročním vystoupením. Řekly jsme si, že musíme také něco vymyslet. Ale co? Nápad, že by to mohly být roztleskávačky, naskočil hned. Ale co s nápadem? Jak ho zrealizovat?

Náhoda tomu chtěla. Přišla na návštěvu má vnučka Michalka, která již dlouhou dobu chodí do moderních tanečních a předvedla mi jejich novou sestavu. A bylo to jasné!

Vybrala hudbu, vytvořila pro ni vhodnou

choreografii a nám zbývalo jen se to trochu naučit. A protože na celý nápad bylo uvaleno přísné embargo, byl trošku problém, kde rozhoupat v tajnosti naše těla a celou sestavu se naučit. Naštěstí na horním konci stojí krásná velká stodola Evy Chovancové, díky které bylo vyhráno. Na několik týdnů se změnila v úžasnou taneční síň. A zatímco se na horním konci o víkendech pilně trénovalo, na dolním se šeptalo: „U Řezníčků ve stodole se dějí nějaké nemravnosti, orgie!“. Ale ani to nás neodradilo, naopak ještě více inspirovalo. A tak vznikla nová ulice – Stodolní.

Červené sukýnky, zelená trička a to už tu byl Melúnový pohár, kde naše vystoupení zaznamenalo premiéru. Hodnocení nechám na jiných.

V červenci jsme si pak udělaly výlet do Břestu, kde jsme vystupovaly jako zpestření fotbalového zápasu. Dokonce jsme dostaly honorář v podobě cigára z udírny a piva. Musím se pochlubit, že pořadatelé přišli za námi s tím, ať zpříjemníme svým vystoupením i druhou přestávku.

Při našich pravidelných schůzkách v ulici Stodolní jsme začaly přemýšlet, co udělat ještě na podzim pro naše děti. A protože už podzim tlačil na paty a volných víkendů bylo málo, přijaly jsme nabídku

spolupráce při přípravě a zajištění setkání na hradě Šarov. Ve větší míře tuto akci z našeho pohledu zhodnotím v příštím zpravodaji.

V říjnu bychom chtěly také vystoupit na besedě se seniory.

Máme velké předsevzetí i pro příští rok a to aktivně se zapojovat do dění naší obce. Ale to samozřejmě závisí na okolnostech, možnostech, pochopení a především na našem zdraví. Bohužel nejsme nejmladší. Ale o to máme větší chuť do práce!

A jak vznikl název? 30. dubna Eva Chovancová přinesla reflexní vesty s nápisem na zádech: Šarovské sdružení žen pro mužský blahobyť. Jen tak pro legraci. Stejný nápis pak natiskla na zelená trička pro vystoupení roz-tleskávaček, a už nám to zůstalo. Eva je pro nás velkou inspirací, tahounem, ale především velkou materiální podporou.

Dnes je nás osm, ale pokud si některá z žen myslí, že by zapadla do naší „bandy“ a chtěla by občas přiložit ruku k dílu, velmi rády ji přivítáme. Legrace, dobrých nápadů a udělané práce není nikdy dost. Zatím jsme ve složení: Eva Chovancová, Helena Jančová, Ludmila Müllerová, Helena Křenová, Jarmila Janotová, Marie Kadlčíková, Šárka Machová a moje maličkost.

Jarmila Ulčíková

SOUTĚŽNÍ DRUŽSTVO ŠAROVSKÝCH HASIČŮ

Jsme parta mladých chlapů ze Šarov, Kvítkovic, Doubrav a Salaše. Přesto, že jenom jeden z nás je Šarovják,

dostali jsme možnost Šarovy reprezentovat v hasičském požárním sportu. Snažíme se navázat, zatím

jen s malými úspěchy, na skvělé výsledky našich předchůdců. Od nich také získáváme nemalou podporu, ať již formou rad či osobní nebo materiálové pomoci, za což jim patří náš velký dík.

V letošním ročníku jsme se zúčastnili soutěží Zlínské a Podhostýnské ligy a několika pohárových soutěží v požárním útoku. K našim nejlepším dílčím výsledkům patří např. 3. místo na soutěži Podhostýnské ligy v Nětčicích, 4. místo na pohárové soutěži v Lidečku, 5. místo na soutěži Zlínské ligy v Tečovicích a 6. místo v Lukově

a Mistřicích. Mimo soutěžní akce se během sezóny staráme o travnatou plochu „melúnparku“, která slouží k našim tréninkům, ale také pro cvičení družstev okolních obcí. Provedli jsme renovaci kádě na vodu i soutěžních terčů. Vypomáhali jsme při červnové hasičské zábavě.

Ukončili jsme první ročník jako hasiči Šarovy a chtěli bychom pokračovat s lepšími výsledky dál, protože jsme tady dostali nejenom šanci a naši pomocnou ruku, ale získali jsme také nové přátele a kamarády.

Hasiči ze Šarov

NOVINKY OD PINGPONGOVÝCH STOLŮ

Druhý zářijový víkend vyvrcholila v Hluku tvrdá letní příprava šarovských stolních tenistů. Během tří denního intenzivního soustředění nahráli šarovští hráči několik hodin herních kombinací a poměřili mezi sebou síly ve speciálních utkáních, ve kterých trénovali spoustu různých herních situací a zejména pak koncovky setů.

A právě dobře zvládnuté koncovky pak hrály velkou roli při výborném vstupu hráčů A družstva do své druhé soutěžní sezóny ve 3. lize. Nejprve v sobotu porazili šarovští borci favorizovaný celek z Mikulčic 10:7 (Plhák 3 body, Račák 2, Bojko 2, Jahůdka 1, obě čtyřhry). V neděli si pak poradili i s nováčkem soutěže celkem z Brna-Slatiny v poměru 10:6 (Plhák 2, Račák 2, Bojko 2, Jahůdka 2, obě čtyřhry). Lepší soutěžní premiéru A

družstva jsme si asi v letošní sezóně nemohli přát a doufejme, že v podobných výkonech budou chlapci pokračovat i nadále.

Také Šarovské béčko zahájilo svoji soutěž – Krajská soutěž II. třídy – sk. B – vítězně, když nejprve porazilo borce Orla Uherské Hradiště v poměru 10:8 (Gajdůšek 3, Plhák M. 3, Plhák J. 3, čtyřhra) a poté sfouklo i Kunovické céčko v poměru 12:6 (Strejček 4, Gajdůšek 3, Plhák M. 2, Plhák J. 1, obě čtyřhry) – inu, zřejmě dobrý oddíl.

To Šarovské C odehrálo dosud první kolo regionální soutěže II. třídy a, bohužel, nevstoupilo do něj pravou nohou. V derby utkání s mužstvem TJ Hřivínův Újezd – Kaňovice prohrálo v poměru 5:13, když o šarovské body se postarali Henzl V. 2, Henzl L. 1, Batoušek 1 a čtyřhra. Zachovejme klid, zajíci se

počítají až po honu a i vítězných utkání se snad dočkáme.

Děčko má za sebou také jediný souboj v regionální soutěži III. třídy a také neúspěšný, byť „jen“ těsně, pomyslným jazýčkem na miskách vah se tentokrát staly čtyřhry, které naši raketáři v obou případech nezvládli. TJ Sokolu Valašské Klobouky podlehl D družstvo na jeho kolbišti 8:10. Bodovali Zuzaník 4, Lišaník J. ml. 2, Fusek 1, Panoš 1. Podobně jako v případě céčka jsme teprve na začátku celé soutěže a není ještě důvod stahovat kalhoty.

Naše éčko zahájilo svoji pouť letošním ročníkem regionální soutěže IV. třídy soubojem na půdě KPST – SK Louky B. A ani éčko svým výsledkem své příznivce příliš nepotěšilo. Ze Zlína si odvezlo prohru v poměru 7:11. Za Šarovy bodovali Soukup R. 2, Večeřa 2, Weiss

2, čtyřhra. Potrénovat kluci, a příště už nějaké ty body vypingpongujem.

Historický okamžik pro Šarovský ping pong ale nastal někde úplně jinde. Svou soutěžní premiéru si totiž odbylo šarovské žákovské družstvo, které bude v letošní sezóně startovat proti celkům z Uherskohradištska v regionální soutěži označené jako 2. liga (označení podle teritoriálního hlediska) a bude sbírat první soutěžní zkušenosti se svými vrstevníky. Na Bílovice sice ještě nestačilo a prohrálo 1:9, ovšem pochvalu za heroický výkon zaslouží Matěj Balšán, který po velké bitvě zajistil šarovským historicky první žákovský bod. Věříme, že poctivé úsilí, se kterým naše děti přistupují k tréninku, přivane na šarovské žákovské konto další vítězné zápasy a časem i celá vítězná utkání.

text Karel Bojko / foto MF

- TJ Baník Mikulčice
 3. 10. 2015 14:00 hod.
 SK Slatina Brno
 4. 10. 2015 10:00 hod.
 MK Řeznovice B
 31. 10. 2015 14:00 hod.
 MK Řeznovice
 1. 11. 2015 10:00 hod.
 SKST Hodonín B
 12. 12. 2015 14:00 hod.
 TJ Sokol Vracov
 13. 12. 2015 10:00 hod.

3. LIGA

VZPOMÍNKY NA VÁLKU (POKRAČOVÁNÍ)

Jak vzpomíná na poslední měsíce II. světové války šarovský rodák Jindřich Vyoral č. p. 61?

Na podzim roku 1943 přijela do Šarov německá jednotka asi 25 vojáků. Měli řídit kopání zákopů. Vojáky ubytovali u obyvatel. Samozřejmě, že se nikoho na nic neptali. K nám přišli dva vojáci, Herbert a Paul. Herbert měl na rameni vojenskou pušku, Paul měl též pušku, na druhém rameni pancéřovou pěst, na opasku mu visel ruční granát a pistole.

Starosta obce nařídil, že všichni muži, kteří nejezdili do továrny do Zlína, budou chodit tzv. na zákopy. K tomu byli

ještě přidáni muži ze Zlámance. Ráno se všichni sešli u hospody a v 8 hodin za doprovodu vojáků odešli k Ráji, k lesíku mezi Bohuslavicemi a Šarovy. Tam napříč přes Postavovu louku hloubili příkop a z vykopané hlíny tvořili val.

Herbert a Paul, říkali jsme jim naši vojáci, ráno, když vstali, umyli se v umyvadle a nasnídali. Měli svůj chleba „komisárek“. Krajíc si namazali margarínem, na něj pak marmeládu a na tu marmeládu si nakladli tvarůžky. To měli svoje. Mamin-ka jim k tomu dala bílou kávu z cikorky. Odešli do práce, pochopitelně tam nic nedělali, jen dohlíželi na naše lidi.

Herbert, když se ráno umyl, vždy po sobě vynesl umyvadlo na dvůr. Paul nikdy. Jedenkrát se ale zapomněl a maminka jen poznamenala: „Vidíš, sviňa ví, co se sluší“. Nevím, jak tomu porozuměl, ale odpoledne po příchodu z práce si zabalil svoje náradíčko a bez rozloučení se odstěhoval k Rochovanským. Bylo zřejmé, že Herbert měl z toho radost.

U hospody měli němečtí vojáci polní kuchyni. Tam po příchodu z práce dostali do ešusu oběd a zároveň večeri. Každý den stejnou. V čisté vodě uvařenou zeleninu. Na povrchu nebylo jediné očko tuku. Herbert přišel, ukázal mamince kotlík a řekl: „Mama, sviňám“. Později bez říkání to zanesl praseti do koryta sám. Večer s námi společně povečeřel.

Byli jsme s bráškou Zdeňkem zvědaví na Herbertovu výstroj. Já jsem měl 9 a Zdeněk 15 roků. Ve škole jsme se učili německy, takže jsme se s ním jakž takž domluvili. On okamžitě vytáhl svůj batoh, klekl si k němu a začal z něj vytahovat věci. Až úplně vespod měl pistoli bez koženého pouzdra, a v nějaké hadře a jednom páru ponožek měl navlečený granát. Od té doby co se Paul od nás odstěhoval, uklízel Herbert svůj „kver“ tak, že ho hodil na zem v kuchyni a se slovy „Hitler kaput, vojna kaput“ ho kopl pod lavici.

Vojáci to měli v dědině zmapované. Když někdo dělal domácí zabijačku, tak kamarádi z okolních baráků šli toho svého, kde se zabijačka dělala, navštívit. Samozřejmě, že nějaké jeli to a jitrničku dostali. Naši se rozhodli,

že zabijeme prase tzv. načerno. Táta pozval z Březolup šikovného řezníka. Vojáci už byli na zákopech a tak se dělala zabijačka. Do večera byl celý barák provoněný česnekem a majoránkou. Maminka připravila pro Herberta brambory na cibulce a nějakou zasmažkovou omáčku. My jsme měli s bráškou strach, že on tu zabijačku bude v domě cítit. Je to Němec, třeba se naštve a mohl by to požalovat. My ho mami, zpracujeme. Vzali js me si na pomoc slovník. Herbert nerozuměl „auf schwarz“, tak jsme mu vysvětlili, že musí být povolení od úřadu, ale povolení není, tím pádem nesmí nikdo nic vědět, že je to trestné a kdoví, co by s námi úřady provedly. Pochopil a se slovy „vojna kaput, Hitler kaput“ se nabaštil s námi.

Na horním konci strýc Jurča uměl dobře německy. Dělal civilního řidiče na zlínském gestapu. Měl rádio. Nějak se s Herbertem seznámili a dvakrát týdně si mě Herbert bral k Jurčům poslechnout si londýnské zprávy v němčině, aby byl informován, jak Německo pokračuje ve vítězných bojích, kdy ustupovalo do předem připravených pozic.

Než Němci ze Šarov odjeli, vzal mě Herbert do zákopů a ukázal mi, kde budou položeny miny. V roce 1945 šla přes Šarovy osvobozenická armáda. Byli to Rumuni pod sovětským velením. Když jsem chtěl horlivě ukázat, kde jsou miny, tak mi bylo řečeno, že všechno prošli ruští pyrotechnici. Moje sebevědomí tím strašně utrpělo a už tehdy jsem přestal mít rád Rusáky.

Libuše Langrová

VÝROČÍ ÚMRTÍ JANA HUSA

V letošním roce uplynulo 600 let od úmrtí mistra Jana Husa – velkého myslitele, kazatele, univerzitního profesora. Vzpomněla jsem si na hodiny dějepisu ve škole, kdy jsme se o Janu Husovi hodně učili a museli znát jeho slavnou větu: „Hledej pravdu, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, braň pravdu až do smrti.“

Právě za tuto pravdu byl Jan Hus 6. července 1415 v Kostnici upálen.

V hodinách zpěvu jsme zpívali písničku: „šestého července na strahovských hradbách“ s osmi slokami. V podvečer 6.července šarovští hasiči a Sokoli u cesty Vrchové na rozhraní Lhoty a Šarov připravili hranici. S rozsvícenými lampionky jsme šli s panem učitelem a šarovskými občany po cestě Lhotské (na horním konci od Jurčového ke Lhotě) k hranici. Hasiči zapálili vysokou hranici. O Janu Husovi promluvil buď pan učitel Haizler nebo některý ze Sokolů. Moc se nám to líbilo a zpívali jsme „šestého července“ nebo „Hranice vzplála na břehu Rýna“.

V šarovské školní kronice je o mistru Janu Husovi psáno: Rok 1925-26 školní

rok byl zakončen oslavou a vzpomínkou na mistra Jana Husa. Rok 1926-27: 5.července uspořádal odbor Národní Jednota důstojnou oslavu Husovu. Průvod s lampiony odebral se za zpěvu za vesnici na kopec, kdež byla zapálena hranice. Zatímco plameny šlehaly vysoko k nebesům, promluvil o mistru Janu Husovi správce a učitel V. Pastyřík. Slavnost byla ukončena národní hymnou. Rok 1927-28: školní rok byl zakončen 28.června rozdáním školních zpráv, zapěním národní hymny a vzpomínkou na mistra Jana Husa. Rok 1929-30: 5.července konána oslava Mistra J. Husa, jíž se zúčastnili i žáci se zpěvy. Rok 1931-32: školní rok byl zakončen rozdáváním zpráv a poučením o chování žactva v prázdninách a vzpomínkou na Mistra J. Husa. Rok 1934-35: školní rok zakončen 28.června vzpomínkou na J. Husa. Rok 1935-36: vzpomínka na Mistra J. Husa.

Tak byla v polovině minulého století uctívána památka této významné osobnosti našich dějin.

Libuše Langrová

PŘÍRODA KOLEM NÁS, MĚSÍCE ROKU

Letní měsíce letošního roku nás překvapily tropickými teplotami vysoko nad 30 stupňů Celsia. Nepršelo celou dobu, i když je červenec i srpen na přívalové vody známý a obávaný. Potoky

vysychaly a v naší říčce Březnici tekli mezi kameny malý potůček, jaký pamětníci nepamatují.

Osmero ročních časů nám říká, že od 15. srpna od sv. Panny Marie

kořenné až do sv. Matouše 21.září nastává Polétí. A bylo krásné, prosluněné už i s deštěm, příroda ožila. Prožili jsme i pěkné „babí léto“, studené noci, teplé dny. V té době už odlétaly vlaštovičky, i letos našly domov u Kozlíků, vyvedly dvakrát mladé. Do Březolup

se na jaře nevrátili čápi, ale přiletěly jejich tři děti. Byly tam jako doma, ale po dlouhém rokování se do hnízda neusadily, ale v létě nad vesnicí kroužily. Budeme doufat, že se na jaře zase vrátí. 23.září nastal podzim. Uvidíme, čím nás překvapí.

Snad bude zajímavé letní měsíce ukončit jedním lidovým obyčejem. V předvečer svátku narození Panny Marie 8.září se ve vinařských oblastech jižní Moravy „zarázela hora“. Hotař (hlídač) šel ráno do kostela, kde nechal posvětit kytici polních květin. Potom na špici dlouhé tyče nabodnul jablko a upevnil na ni kytici. U vinohradu vykopal jámu, přes ni položil tyč

a na ohni spálil kytici z loňského roku. Pak přišel průvod hospodářů vedený starostou, třikrát obešel jámu, která se pokropila svčenuou vodou, a všichni se pomodlili. Každý, kdo na vinici pracoval, vhodil do jámy tři pěkné hrozny. Jáma se zaházela a vztyčila se tyč s kyticí na znamení, že od této chvíle je vinohrad zaražen – zavřen. Nikdo do něj až do vinobraní nesměl vstoupit.

A smrk promluvil...

Když píší o přírodě, patří k ní i stříbrný smrk zasazený na přelomu října a listopadu loňského roku u Obecního úřadu. S velkou péčí a obětavostí byl ošetřován a ve velkých vedrech hojně zaléván našimi hasiči. Ale co se stalo jednoho dne, kdo mu ublížil, to ví jen

on. A smrk promluvil: „Byl jsem mezi vámi moc rád, těšil jsem se s vámi, starali jste se o mne. Když jste mě na Vánoce rozsvítili, děti věšely ozdoby, jejich oči zářily jako svíčky na mých větvích. A který smrk se může tak radovat, že u něho se zpívají koledy a lidé se radují? Ale stává se, že to, že žiji, že jsem krásný, stříbrný a přináším všem radost, někomu vadilo a zasáhl velice

krutě. Moje stříbrné větve rázem zrezavěly a já věděl, že to bude můj konec. Tolik vás mně přálo, abych se držel, abych to zvládl, ale nevím.“

Odborníci nezávisle na sobě potvrdili, že smrček neusychá, ale byl napaden velmi agresivním postříkem. Kdo mohl tak ublížit, to ví opravdu jen smrk, který zdobil louku před úřadem.

text Libuše Langrová / foto VK

BLAHOPŘEJEME

Redakce Šarovce se omlouvá, že v minulém čísle opomněla připojit foto z gratulace paní Pivodové, která se dožila významného jubilea. Tímto tak činí a ještě jednou blahopřeje.

*Blahopřání paní
Libuši Pivodové.*

PSALO SE

MF DNES, 17. 7. – redaktor Ondřej Holubec cituje v článku o ubývání pediatriů v malých obcích manžele Bernatíkovi ze Šarov.

Svitavský deník, 29. 7. - redakce informuje o historicky prvních zápasech

první ligy stolních tenistů na Svitavsku. Zmiňuje i soupeře ze Sokolu Šarovy.

Zlínský deník, 9. 9. - redakce píše o nezaměstnanosti a o tom, že lidí bez práce ubylo. V Šarovech je podle deníku bez práce 7,32 procent lidí

